

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Давидівська сільська рада
Пирятинського району
Полтавської області**

вул. Київська, 13, с. Давидівка,
Пирятинський район, Полтавська
область, 37010

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Давидівської сільської ради Пирятинського району Полтавської області «Про встановлення ставок та пільг зі сплати місцевих податків та зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення 1) та «Про затвердження Положення щодо встановлення розміру ставок орендної плати за користування земельними ділянками на території Давидівської сільської ради» (далі – проект рішення 2) (разом – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Давидівської сільської ради Пирятинського району Полтавської області від 11.05.2019 № 02-30/202.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Давидівської сільської ради з питань бюджету, соціально – економічного розвитку, регламенту та депутатської етики щодо регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення 1

1. Згідно із підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Пропонуємо у проекті рішення 1 визначити всі обов'язкові елементи податків, або зробити посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) Кодексу, якими вони встановлені.

2. У додатку 1 до проекту рішення ставку земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, для коду 12.01 «Для

Державна регуляторна служба України

ВІХ №4033/0/20-19 від 06.06.2019

Моргун Олег Сергійович

розміщення та експлуатації будівель і споруд залізничного транспорту» пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 274.1. статті 274 Кодексу.

3. У додатку 3 до проекту рішення встановлюються ставки єдиного податку для платників першої та другої груп у відсотках (фіксовані ставки). Згідно із пунктом 293.1. статті 293 Кодексу ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру **прожиткового мінімуму для працездатних осіб**, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру **мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Беручи до уваги вищевказане та керуючись нормами Кодексу, пропонуємо внести відповідні зміни у додаток 3 до проекту рішення.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення 1 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Надісланий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення 1 (далі – АРВ) не відповідає вимогам Методики проведення аналізу регуляторного впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Розробник обмежився текстовим описом проблеми та не навів вичерпних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, важливість та масштаб; також не окреслено ті сфери господарської діяльності, на які проблема справляє найбільш негативний вплив.

Також розробником не проведено у кількісному (грошовому) виразі порівняння вигод і витрат держави та населення. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають при застосуванні альтернативних способів досягнення цілей, що б підтверджувало економічну доцільність обраного сільською радою способу.

Слід зазначити, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікро підприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, розробнику необхідно забезпечити проведення Тесту малого підприємництва, згідно з вимогами додатка 4 до Методики. У разі поширення дії регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, розробником повинна проводитися оцінка впливу на сферу їх інтересів, що передбачає кількісне визначення витрат внаслідок дії регуляторного акта (додаток 2 до Методики), чого не було зроблено.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована серед іншого на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, держави та громадян. Даний факт у подальшому не дозволить оцінити об'єктивність та ефективність обраного розробником способу державного регулювання.

У розділі 5 «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ пропонуємо визначити такий обов'язковий показник результативності

регуляторного акта, як час, що витрачатиметься суб'єктами господарювання на виконання його вимог.

У розділі 7 «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ зазначено, що повторне відстеження планується здійснити через один рік після набуття чинності регуляторного акта. Однак, враховуючи те, що термін дії рішення про встановлення місцевих податків і зборів складає один рік, відповідно до статті 10 Закону повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ розробником не доведено відповідність проекту рішення вимогам статті 4 Закону, зокрема принципам ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Щодо проекту рішення 2

Проектом рішення передбачається затвердити Положення щодо встановлення розміру ставок орендної плати за користування земельними ділянками.

Статтею 2 Закону України від 06.10.1998 № 161-ХІІ «Про оренду землі» (далі – Закон № 161) встановлено, що відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Частиною першою статті 93 Земельного кодексу України регламентовано, що право оренди земельної ділянки – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для провадження підприємницької та іншої діяльності.

Відповідно до частини першої статті 792 Цивільного кодексу України за договором найму (оренди) земельної ділянки наймодавець зобов'язується передати наймачеві земельну ділянку на встановлений договором строк у володіння та користування за плату.

Частиною третьою цієї статті визначено, що відносини найму (оренди) земельної ділянки регулюються законом.

Водночас, згідно із статтею 1 Закону № 161 оренда землі – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для провадження підприємницької та іншої діяльності.

Статтею 21 Закону № 161 визначено, що орендна плата за землю - це платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою згідно з договором оренди землі.

Розмір, умови і строки внесення орендної плати за землю встановлюються за згодою сторін у договорі оренди (крім строків внесення орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, які встановлюються відповідно до Кодексу.

Відповідно до підпункту 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 Кодексу плата за землю – обов’язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно із пунктом 288.1. статті 288 Кодексу підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, який, зокрема укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Пунктом 288.4. статті 288 Кодексу встановлено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

У свою чергу, Типовим договором, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі» передбачено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

При цьому, положеннями статті 288 Кодексу визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за земельні ділянки, в тому числі і за земельні ділянки державної і комунальної власності.

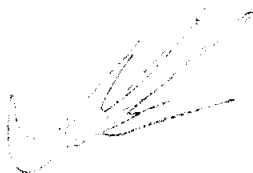
Отже, чинним законодавством України не передбачено можливості та/або необхідності затвердження органами місцевого самоврядування фіксованих ставок орендної плати у відсотках від нормативної грошової оцінки землі.

Враховуючи викладене, проект рішення 2 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами доцільності - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Підсумовуючи вищевикладене, пропонуємо привести проект рішення Давидівської сільської ради Пирятинського району Полтавської області «Про встановлення ставок та пільг зі сплати місцевих податків та зборів на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень і пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151)

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА